

[Bertel Dahlgaard.]

sonlig mener jeg, at Ministeriet under- vurderer Tilvækstmulighederne i Thyborøn i kommende Tider, men noget Bevis i saa Henseende kan jeg selvsagt ikke føre.

Med disse Ord skal jeg da anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse, idet jeg udtaler Haab om, at en lykkelig Skæbne maa hvile over det store Arbejde, at Værket maa blive til Gavn for de store Befolk- ningskredse i Vest- og Nordjylland, hvis Interesser direkte berøres deraf, og at der ved de store økonomiske Ofre, der her ydes, kan rejses et Værn for denne haardt truede Del af Landet, som kan staa gennem lange Tider.

Boeck-Hansen: Som det fremgaar af Betænkningen, har vi fra vort Partis Side længst muligt prøvet paa at faa gennem- ført en Ordning, hvorved man imødekom det stærke Ønske, der er fremsat om at holde Thyborøn fri. Derfor har vi ogsaa prøvet paa at faa Sagkundskaben til at gaa med til først at bygge de to Dækmoler ude paa Vestkysten og saa se Tiden an; hvis det saa ikke kunde gaa, kunde man bagefter bygge Dæmningen med Gennem- løbsluse og Skibsfartsluse. Hvis det gik galt, havde den stedlige Befolkning faaet et tydeligt Bevis for, at det ikke kunde gaa, men hvis det gik godt, havde Befolk- ningen ikke alene faaet sit Ønske opfyldt, men man havde ogsaa sparet mange Penge.

Og det er jo en meget dyr Foranstalt- ning. Vi siger ikke, som den højtærede Minister sagde ved Fremsettelsen, at naar man kan bruge et Par Hundrede Millioner Kroner om Aaret paa de tyske Flygtninge, kan man ogsaa nok bruge 100 Mill. Kr. een Gang for alle til dette. Vi siger: Nej, skal vi — og det skal vi jo desværre — bruge et Par Hundrede Millioner Kroner om Aaret paa Flygtningene, er det rart at spare saa meget som muligt andre Steder. Vi maa jo være klar over, at det er mange Penge, der er brugt, et halvt Hundrede Millioner Kr., ja, maaske lidt mere, til gennem Aarene at bygge Høfder derude, og nu skal man altsaa bruge ca. 100 Mill. Kr. for at sikre Gennem- sejlingen, og siden kommer man til at bruge vel nok 3—4 Mill. Kr. om Aaret til Driften og Vedligeholdelse.

Sagkundskaben har imidlertid fremført saa vægtige Argumenter over for os, at vi har maattet bøje os og har maattet erklære, at over for saa vægtige Indlæg turde vi ikke opretholde vort Ønske. Dette er natu- rligvis kun et negativt Resultat. Men Be- folkningen deroppe har altsaa faaet Vished

for, at Sagkundskaben ikke tør gaa ind for at holde Thyborøn fri. Sagkundskaben sagde netop, at ikke alene vilde Molerne muligvis blive underskaaret og synke, idet den daarlige Bund jo danner et mægtigt Lag, indtil 30 m, saa vidt jeg husker, men der vilde ogsaa være den allerstørste Fare for, at Kanalen vilde skære langt dybere, naar Strømmen blev stærkere, og det vilde betyde en stor Fare for hele Limfjords- bækkenet. Hvis man saa vilde sætte Bom for det bagefter og bygge Dæmningen og Sluserne, vilde det være for sent. Det tager jo mange Aar at bygge en Dæmning og Sluser, og maaske vilde det volde endnu større Vanskeligheder at faa lukket Dæm- ningen, end man allerede nu maa forudse.

Under disse Omstændigheder har vi altsaa opgivet vort Ønske og er gaaet med, saaledes at Thyborøn ikke kommer til at ligge frit, men bliver lukket paa den Maade, at man giver fri Sejlads ved en Skibsfarts- sluse og fører Saltvand ind i Limfjorden ved at gøre Gennemstrømmingssluserne saa store, at der kan komme tilstrækkeligt meget ind den Vej. Dette er i Virkeligheden en uomgængelig Nødvendighed. Noget Valg har vi ikke haft. Jeg ved nok, at Civil- ingeniør Christiani har fremsat et nyt For- slag om en Svellekanal. Det var vist nærmest ment som et Tilbagetog fra hans store For- slag om Moler, der skulde nagle fast ude paa Vestkysten gennem det 30 m dybe Lag, saaledes at der blev bygget det ene Rundetaarn ved Siden af det andet langt ud. En saadan Svellekanal vilde sikkert ikke være hverken behageligere eller hurtigere at sejle igennem end en Skibsfarts- sluse, og det kunde vi nu slet ikke gaa med til.

Naar der ikke har været nogen Stem- ning for at lukke helt og holdent for Lim- fjorden, hvad der maaske til syvende og sidst var den Løsning, der vilde give den største Sikkerhed, har det ikke udelukkende været af Hensyn til Befolkningen i Thybo- røn, skønt vi har den allerstørste Respekt for de haardføre Mennesker, som vil leve deres haarde Liv derude — de er jo heller ikke saa mange, det er ca. 130, der bor dérude —, men ogsaa af Hensyn til de mange andre Fiskere, der benytter denne Gennem- sejling. Dertil kommer, at der er mange Fiskere ved Limfjorden, som vil faa Glæde af, at Vandet i Limfjorden bliver ved at være Saltvand, idet de ellers maatte slaa om til Ferskvandsfiskeri, og det vilde nok tage nogle Aar, før de kunde faa noget ud af det. Endelig er der alle Byerne fra Løgstør og vestpaa, som har en ikke ringe Sejlads